

КАРИН-МАРИ АМИО

Чудните
ПРИКАЗКИ

НА

БАБА

В ГРАДИНАТА

enthusiast
Children's
Books

Karine-Marie Amiot
Les belles histoires de grand-mère au jardin

© First published in French by Mame, Paris, France – 2023
Bulgarian translation rights are arranged through The Livia Stoia Agency
All rights reserved

Карин-Мари Амио
Чудните приказки на баба. В градината

© Силвия Колева, превод, 2024
© Жюли Мелан, илюстрации, 2023, 2024
© Enthusiast – запазена марка на „Алто комюникейшънс енд пбблишинг“ ООД, 2024
ISBN 978-619-164-591-6

КАРИН-МАРИ АМИО

Чудните
ПРИКАЗКИ
НА

БАБА

В ГРАДИНАТА

Илюстрации от
Жюли Мелан

Превод от Френски
Славия Колева

enthusiast
Children's
Books

София, 2024

Слончето Пабло и калинката Сибел

Този ден слончето Пабло се събужда внезапно. Някакво животинче го гъделичка по главата. Пабло никак не е доволен. Затова махва силно с опашка и то отлита. Без дори да закончае презрамките на гащеризона си, слончето хуква да го преследва, а високата трева на саваната съска под краката му. Изгубва от погледа си малкото невнимателно същество, но изведнъж чува вик:

– Ей ти там!

Пабло замръзва на място с вдигнат крак. Откъде ли идва това тъничко гласче?

– Внимавай, ще ме смачкаш!

Слончето навежда глава и върху един зелен лист вижда малкото насекомо. Винаги е в лошо настроение, когато спи по-малко следобед, и затова изкрещява:

– Махай се от очите ми! Най-напред ме събуждаш, а сега и ми препречваш пътя!

– Ама наистина прекаляваш малко – казва калинката и се усмихва. – А и смятам, че си невъзпитан. Щом като си толкова елегантен слон, трябва да си и галантен.

Пабло заговаря с малко по-нежен глас:

– Извинявай – казва той, – ама никак не обичам да ме будят неочаквано.

После се изчервява и продължава:

– Как се казваш?

– Сибел – отговаря гордо калинката. – Наричат ме и Божие творение, защото ме е създал добрият Дядо Господ!

– А! – казва слончето. – Мисля, че и мен ме е създал добрият Дядо Господ!

Започва да търси думите, защото не е бърбовец и не е свикнал да разговаря дълго.

– Извинявай, че те уплаших.

– Вече го забравих – казва Сибел. Маха с крилца и лети деликатно около него. – Виж, имам три черни точки на гърба си, а това значи, че съм на три години.

– Колко си красива! – възхищава ù се Пабло, а после добавя сrameжливо: – И аз съм на три години.

Колебае се, поема дълбоко въздух, набира смелост и я пита:

– Искаш ли да си играеш с мен?

Само че Сибел вече е отлетяла. Пабло мисли, че я е изгубил завинаги, и започва да плаче. Рони едри слонски сълзи. И изведнъж, ето че Сибел се появява отново.

– Ку-ку! Тук съм – смее се Сибел. – Не плачи. Искаш да си играем ли? Лесна работа, но за да си играем, трябва да станем приятели.

– Сигурно си права – отговаря Пабло. – Не бях помислил за това.

А Сибел произнася дълга реч:

– Ако станем приятели, това означава, че щом ходиш някъде, аз ще идвам с теб. Винаги ще съм с теб. Ако си тъжен, ще те утеша. Ще ходим заедно на пикник и...

Пабло губи търпение.

– Забавно е. Мъничка си, а говориш през цялото време! По-добре да започнем да си играем. Знаеш ли „Едно, две, три, слънце“? Това е любимата ми игра.

– Не!

– Ами обичаш ли да се въргаляш в прахта?

– Никак!

– А да се къпеш в реката?

– Още по-малко.

Слончето е доста отегчено.

– Но тогава на какво ще си играем двамата?

– Виж – отговаря Сибел, – аз мога да се премятам върху стрък трева. Искаш ли да те науча?

Пабло избухва в смях и ръкопляска:

– Браво!

После добавя:

– Само че аз не мога да направя това.

– Да поиграем на криеница, какво ще кажеш? – предлага тогава Сибел.

– Не – въздъхва Пабло. – Ти си толкова мъничка, че можеш да се промъкнеш навсякъде. Можеш дори да се пъкнеш в някоя пъпка на цвете. А за мен е много трудно да си намеря скривалище.

Сибел и Пабло се натъжават. Калинката отлита и каца малко встрани.

– Тогава сбогом! Може би сме прекалено различни, за да станем приятели.

Пабло размахва хобота си и размишлява.

Внезапно му хрумва нещо и настига малкото красиво насекомо.

– Сетих се! Ела с мен! Ще те поля лекичко с хобота си.

На реката Пабло загребва вода с хобота си и полива калинката. Сибел е очарована.

– Благодаря! Слонският ти душ толкова ме освежи! Все едно че ме обля дъждец!

– А сега можеш да се спуснеш по хобота ми като по пързалка! – предлага слончето.

Сибел също има идея:

– Вземи си раницата. Тръгваме на разходка. Ще те науча на имената на цветята.

Когато слънцето залязва, саваната бавно се обазря в червенина и злато.

Тогава Пабло предлага на новата си приятелка:

– Ако искаш, тази нощ можеш да спиш във вдлъбнатината на ухото ми!

– Благодаря! – отговаря разнежено калинката.

– Само че ми обещавай нещо – добавя слончето. – Утре сутрин не ме гъделичкай, защото ще ме събудиш!

– Обещавам ти – прошенва калинката. – Няма да те будя. А тази вечер, преди да затворя очи, ще прошенна две-три думи в ухото ти. Малка приятелска тайна.

Карин-Мари Амио
Чудните приказки на баба. В градината

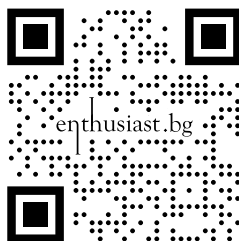
Превод *Силвия Колева*
Редактор *Петя К. Димитрова*
Коректор *Снежана Бошнакова*
Илюстрации *Жюли Мелан*
Адаптация *Яна Аргиропулос*

Френска. Първо издание
Формат 70x100/16
Печатни коли 4
ISBN 978-619-164-591-6

Издава
enthusiast

Запазена марка на
„Алто комюникейшънс енд пблшинг“ ООД
София, бул. „Васил Левски“ 31
тел. 02/943 87 16
e-mail: office@enthusiast.bg

Книгите на „Ентусиаст“ може да закупите с отстъпка от
www.enthusiast.bg

Печат PrintCenter

Седем изпълнени с поезия и нежност истории, които да прочетете с цялото семейство!

Запознайте се със зайчето Пти Ду, което готви хубава изненада на майка си за Празника на майките; с малката мишка Капюсин, която е много щастлива, че може да изпразни ученическата си чанта след последния учебен ден; с хитрото палаво патенце Зебюлон, което пречи на приятелите си да поемат по пътя на ваканцията, и с толкова други герои, които изпитват радостите на природата и градината. Нека новите приказки на баба ви очароват и озарят със сиянието си следобедния ви сън и часа, когато големи и малки се отправят към леглото.

Цена: 25 лв./12.80 €

9 786191 645916

www.enthusiast.bg